

Обавјештење о примјени Налога високог представника од 12. априла 2022. године на Закон Републике Српске о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти

01/23

Користећи се овлаштењима која су високом представнику дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Вијеће за имплементацију мира поздравило намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним”, у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху осигурања имплементације Мировног

споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се такође на став 4 Резолуције 1174 (1998) Савјета безбједности Уједињених нација од 15. јуна 1998. године, према којем Савјет безбједности, у складу с поглављем VII Повеље Уједињених народа “...понавља да је високи представник коначни ауторитет за тумачење Анекса 10 о цивилној имплементацији Мировног уговора и да у случају спора може давати своја тумачења и препоруке, те доносити обавезујуће одлуке, како год оцијени да је неопходно, о питањима која је образложило Вијеће за имплементацију мира у Бону 9. и 10. децембра 1997. године”;

Имајући у виду да је Управни одбор Вијећа за имплементацију мира, све од доношења Декларације 24. септембра 2004. године, донесене на нивоу политичких директора, захтијевао изналажење “трајног рјешења” у вези с “питањем државне имовине”;

Подсјећајући да су политички директори Управног одбора Вијећа за имплементацију мира, у својој декларацији од 26. и 27. фебруара 2008. године, затражили од високог представника да предузме све одговарајуће мјере како би осигурао да циљ постизања “прихватљивог и одрживог рјешења питања расподјеле имовине између државног и других нивоа власти” буде остварен;

Узимајући у обзир Одлуку којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о привременој забрани располагања државном имовином Босне и Херцеговине, донесену 12. априла 2022. године (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 22/22), којом се недвосмислено потврђује да “државном имовином може располагати искључиво држава Босна и Херцеговина, као њен титулар”

Истичући да је Закон о привременој забрани располагања државном имовином Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 18/05, 29/06, 85/06, 32/07, 41/07, 74/07, 99/07, 58/08 и 22/22) на снази и да се примјењује на цијелој територији Босне и Херцеговине, те да органи власти Републике Српске морају поштовати обавезе које им се налажу законима

Босне и Херцеговине;

Подсјећајући да је примјена претходног Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/22) обустављена на основу Налога високог представника од 12. априла 2022. године ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 22/22) до ступања на снагу коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о наведеном закону;

С обзиром да је 22. септембра 2022. године Уставни суд Босне и Херцеговине донио Одлуку у предмету бр. У 10/22 којом је, у складу са својом конзистентном судском праксом, утврдио (Одлуке Уставног суда БиХ у предметима бр. У 1/11 од 13. јула 2012. године; бр. У 8/19 од 6. фебруара 2020. године; бр. У 9/19 од 6. фебруара 2020. године; бр. У 4/21 од 27. септембра 2021. године и бр. У 10/22 од 22. септембра 2022. године) да Република Српска нема уставну надлежност за регулисање правне материје која је предмет претходног закона, будући да регулисање питања државне имовине спада у искључиву надлежност Парламентарне скупштине БиХ;

С обзиром да је 28. децембра 2022. године Народна скупштина Републике Српске усвојила нови Закон о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти ("Службени гласник Републике Српске", број 16/23) и да обим имовине утврђен тим законом поново обухвата и државну имовину;

Констатујући такође да Закон о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти, тиме што наведену имовину и одговарајућа прекњижавања, тј. уписе проглашава својином субјеката јавне власти у Републици Српској, занемарује низ коначних и обавезујућих одлука Уставног суда Босне и Херцеговине, као и Забрану располагања државном имовином;

С обзиром такође да примјена Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти онемогућава постизање

прихватљивог и одрживог рјешења за питање државне имовине;

Напомињући да је најављено подношење неколико захтјева за оцјену уставности Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти пред Уставним судом Босне и Херцеговине;

Узимајући у обзир да је, све дотле док Уставни суд Босне и Херцеговине не донесе коначну одлуку по питању оспореног закона, у циљу очувања имовинских интереса државе Босне и Херцеговине потребно правовремено обуставити примјену правних аката који подривају државу Босну и Херцеговину као титулара државне имовине;

Подсјећајући да је поштивање и провођење одлука Уставног суда Босне и Херцеговине од највећег значаја за владавину права, а нарочито члана I/2. Устава Босне и Херцеговине према којем је “Босна и Херцеговина демократска држава која функционише у складу са законом и на основу слободних и демократских избора”, члана III/3.6) Устава Босне и Херцеговине према којем ће се “[е]нтитети и све њихове административне јединице у потпуности придржавати овог Устава, којим се стављају ван снаге законске одредбе Босне и Херцеговине и уставне и законске одредбе ентитета које му нису сагласне, као и одлука институција Босне и Херцеговине”, те члана VI/5. Устава Босне и Херцеговине према којем су “[о]длуке Уставног суда коначне и обавезујуће”;

Подсјећајући с тим у вези да стабилност институција које гарантују демократију и владавину права садржана у Копенхагенским политичким критеријумима представља један од важних критерија за чланство које Босна и Херцеговина треба испунити у циљу вођења преговора о приступању Европској унији, како је наведено у Мишљењу Европске комисије о захтјеву Босне и Херцеговине за чланство у Европској унији из маја 2019. године;

Констатујући да важећа Правила Уставног суда Босне и

Херцеговине тренутно не омогућавају Уставном суду да експедитивно реагује у ситуацији у којој овакви правни акти доводе у озбиљну опасност интересе државе, односно могу проузроковати штетне посљедице по ступању на снагу;

С обзиром да је у складу с чланом 2. мог *Налога о обустављању примјене Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти* од 12. априла 2022. године (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 22/22) утврђено да ће “[н]алог имати првенство у односу на било које неконзистентне одредбе било ког закона, прописа или акта, било постојећег, било будућег”;

Узевши у обзир, констатујући, те имајући на уму све претходно споменуто, високи представник овим доноси следеће обавјештење:

**Обавјештење о примјени Налога високог представника од 12.
априла 2022. године
на Закон Републике Српске о непокретној имовини која се
користи за
функционисање јавне власти (“Службени гласник Републике
Српске, бр. 16/23)**

Члан 1.

Налог од 12. априла 2022. године (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 22/22) ће се примјењивати на Закон о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 16/23) чија примјена се обуставља до ступања на снагу коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине или док Уставни суд Босне и Херцеговине не донесе одлуку о привременим мјерама у вези с наведеним законом.

Члан 2.

Високи представник задржава право да додатно продужи примјену Налога од 12. априла 2022. године, с циљем да се обустави примјена било којег будућег закона или другог правног акта,

којима се једнострано регулише питање државне имовине на начин за који високи представник сматра да онемогућава постизање прихватљивог и одрживог рјешења за питање државне имовине.

Члан 3.

Ово Обавјештење ступа на снагу одмах и објављује се на службеним интернетским страницама Канцеларије високог представника. Ово Обавјештење објављује се одмах у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 27. фебруара 2023.

Кристијан Шмит

Високи представник